

Klimmen in een warm land

Eindelijk, na twee coronajaren kon het klimmen in een warm land weer doorgaan. 20 deelnemers waren in de tweede week van oktober in El Chorro in Spanje om daar te genieten van de vele klimmogelijkheden die daar zijn.

Volop goed behaakte rotsen in de omgeving, met routes in verschillende moeilijkheidsgraden, zodat ieder op zijn eigen niveau kan klimmen. Zaterdag waren de meeste deelnemers al aanwezig, en tijdens een gezamenlijke maaltijd in een nabij gelegen restaurant spraken we af dat we de eerste dag met z'n allen naar hetzelfde gebied zouden gaan, zodat we wat zicht op elkaar hebben.

De volgende dagen werden er wisselende groepen gemaakt, die naar verschillende gebieden gingen, zodat ieder op een leuke manier aan z'n trekken kon komen. Bij de keuze van de rotsen speelde mee welke ambities men had: willen we single-pitch of multipitch klimmen; welke gradaties van de routes dagen ons uit; dicht bij een parkeerplaats of op grotere loopafstand; in de schaduw aan de noordzijde, of in de brandende zon aan de zuidzijde; rotsklimmen, of klettersteig; of wandelen op de Caminito Del Rey, een dagje niet klimmen en de omgeving verkennen.

Maar helaas, op dinsdagavond viel één van de niet-klimmers met haar fiets, op zo'n ongelukkige manier dat ze haar dijbeen heeft gebroken. Op zo'n moment gaat er een schok door de gezellige week en worden de deelnemers geconfronteerd de Spaanse gezondheidszorg, de mogelijkheden van de Nederlandse hulporganisaties, en de mogelijkheden voor repatriëring. Uiteindelijk

was ze na anderhalve week eindelijk weer thuis en is ze druk bezig met de revalidatie. Verschillende deelnemers van de klimweek hebben hierbij intensief geholpen, en ook ervoor gezorgd dat hun camper naar Nederland werd terug gereden.

Behalve de direct betrokkenen hebben de andere deelnemers nog twee dagen leuk kunnen klimmen. Wat de klimactiviteit betreft kunnen we spreken van een geslaagde week. Tijdens de slotmaaltijd op vrijdagavond zijn Harm en Nannette bedankt voor al het werk dat ze gedaan hebben om deze klimweek mogelijk te maken en in goede banen te lijden.

En we eindigden met een gedichtje:

Samen lachen, samen delen
want dat kun je niet alleen
samen praten, samen spelen
want dat moet met meer dan één

samen proeven van het goede
samen smullen keer op keer
samen weten en ervaren
samen smaakt gewoon naar meer.

